

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

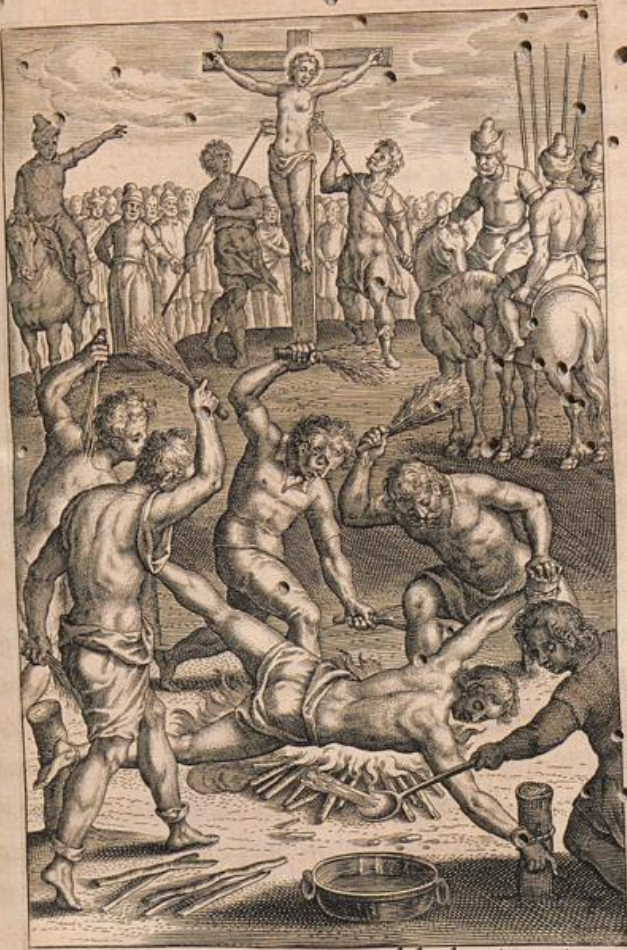
Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

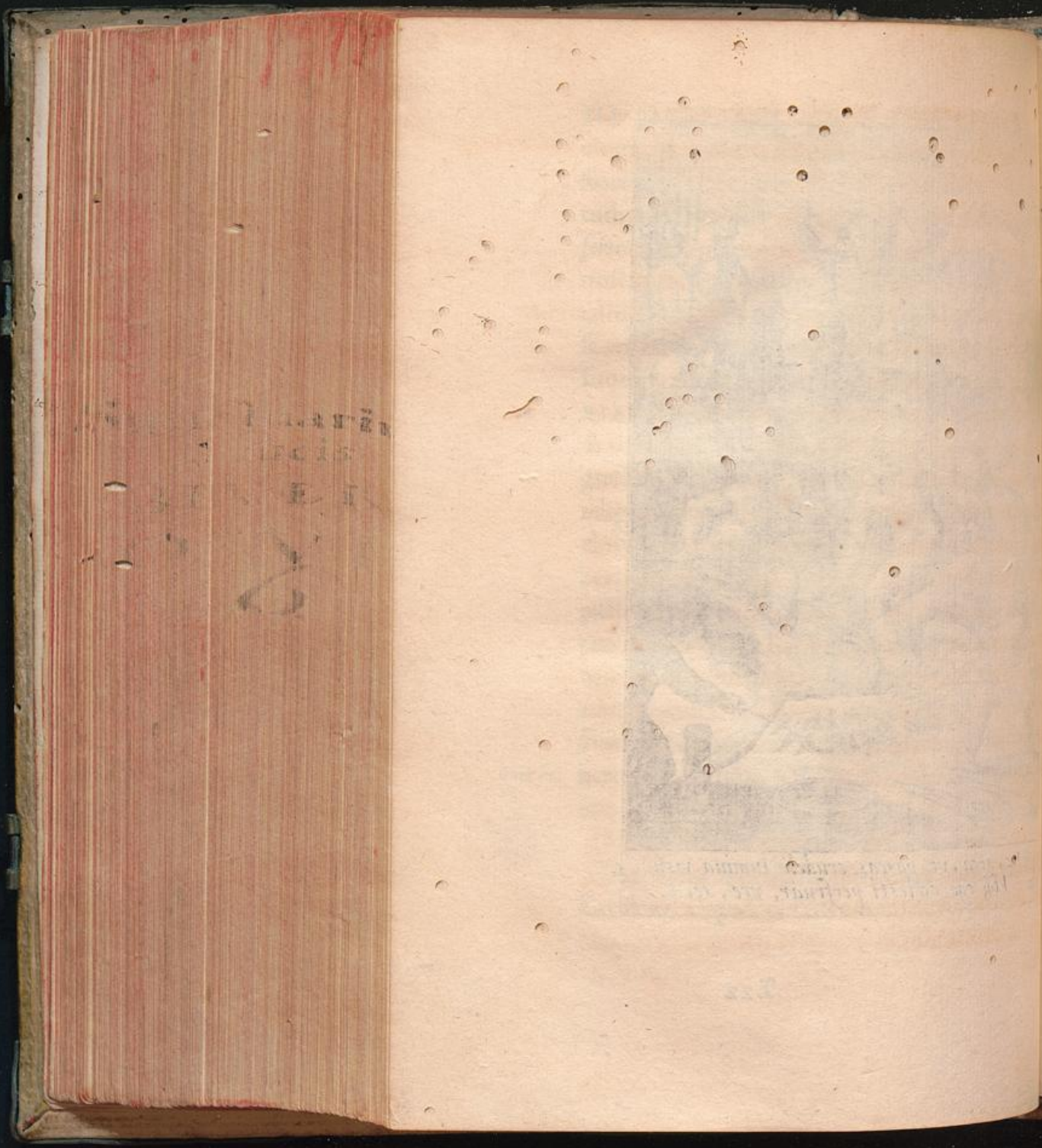
Emblematica Imago LX. S. Febroniae Virg. Crucifixæ Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

*Vre, seca, vt pascas crudeli lumina visu:
60. Vtq̄ ego caelesti perfuar, vre, seca.*

Zzz

S. J.
ten
ton
pri
tat
po
pi
re
to
ex
Sp
an
n

EMBLEMATICA IMAGO LX.

S. FEBRONIÆ VIRG. CRUCIFIXÆ

EXPLICATA.

IBAPOLI, quæ est ad fines Assyriorum, Metaph. Liporan. Galeffi. Martyrol.
Diocletiano Imperatore virgo & martyr
FEBRONIA Sileni Præsidis iussu tota nu-
da super rogam, per brachia & pedes ex-
tensa, virgis caesa, ligno affixa, & ferreis pectinibus
tota dilaniata triumphauit. Cum somno æger op-
primitur, ne vincatur, molesti solent accedere exci-
tatores, qui dum grauiter vexant & torquent, suis
pœnis & tormentis iurant ægrotum, ne somno ca-
piatur, & superetur. Ne morte caperetur aut vince-
retur FEBRONIA, accesserunt varij carnifices ac tor-
tores barbari, qui dum illam excarnificant, magis
excitant, vt maiores vigilias agat, venientemque
Sponsum excipiat. Sponsus virginis CHRISTVS in
aracrucis torridus solemnem egit triumphum: ca-
nebat propterea Ecclesia:

Ad cœnam Agni prouidi,

Et stolis albis candidi,

Post transitum maris rubri,

CHRISTO canamus principi.

Zzz 2

Cuius

*Cuius corpus sanctissimum,
In arâ crucis torridum,
Cruore eius roseo
Gustando viuimus Deo.*

Agnus in crucis ara torretur, torretur etiam agnola & virgo FEBRONIA. Discant hinc cruciferae CHRISTI virgines amoris igne fulgere, & charitatis flamma accensam lampadem portare. Discant quod ad ipsas scribit Bernardus Epist. 42. *Quælibet venustate sui castitas eminere appareat, sine charitate tamen nec pretium habet, nec meritum. Subtrahatur lampas non lucet; tolle charitatem, lampas non placet. Non lucet virginitas Deo, quæ accensam lampadem portat, & eius custodiæ & conseruationi studet. Lampadem studiosæ FEBRONIAE carnifices non extinguunt, sed accendunt, flagellis, siue flabellis vitantes, dum flammis virginem tradunt, vt Regina virginum referat, quæ iuxta crucem stabat, torquebatur, & ingenti amore flagrabat.*

*Sympathia
Maria &
Febronia
Artificum
splendida
virginitatis.*

CRUX FEBRONIÆ, CRUX status virginitatis

INsignia virginitatis accensæ lampades sunt. Sancta & immaculata virginitas, lucida & splendida est, cui conuenit illud elogium: *Lampades eius, lampades ignis atque flammarum.* Hæc ipsa insignia

clara, sacrum Euangelium assignat prudentibus illis virginibus, quæ ab aliis insipientibus discernuntur. Quapropter Ambrosius Serm. 14. in Psalm. 118. prudenti virgini dicit: *Ideoque & tu habeto semper lucernam ardentem, vel lucentem facem: si enim neque lucerna neque lampas tua luceat, Virgo stulta diceris, nec introibis in thalamum tui superioris, sed remanebis in tenebris cæcitatibus, quasi qui oderis lucem, ne opera tua flagitiosa prodantur.* Tota in igne, tota in luce splendida FEBRONIAE virginitas est. Lampadem virginitatis in suo splendore tueri, res laboriosa est, & similis ^{Excitatio laborantis.} martyrio FEBRONIAE, nec sine magna patientia potest executioni mandari. Nouit ita esse Bernardus, qui Serm. de Assumptione concludit: *Qui ergo, protegente patientia, continenter viuunt, ipsi benè cum Apostolo protestantur, & dicunt: Quis nos separabit à charitate CHRISTI? an tribulatio? an angustia? an persecutio? an fames? an nuditas? an periculum? an gladius?* ^{Rom. 8. 35.} Vide quàm solidus sit continentium murus.

Speculum virginale FEBRONIAE, speculum infirmitatis & patientiæ.

Cum quis affigitur lecto, ardet febribus, acerbis doloribus pulsatur & verberatur, *cor suum dabit in similitudinem picturæ, & in FEBRONIA quasi* ^{Ecclesi. 18. 28.}

Zzz 3 cer-

certo & vero speculo statum suæ infirmitatis
sum patienter considerabit. Consideret æger FEBR
NIAM virginem sibi adstare, & speculantem adbe
tari, quemadmodum Tract. Augustinus de Virginitate

*Excitatio
agrotan-
tis.*

firm. Serm. i. hortatus est: *Chare mi, ad modicum mor-
turus de mundo, tantam & tam ineffabilem benignitatem
Dei tui ne spernas, flagellum eius libenter suscipe. Felicitat
lat in se quod nescis, nec iniuste, iusta enim ipsius iudicij*

Exprimit in se FEBRONIA, quod in mente & corpore
de ægotantis contendit imprimere. Qualis FEBR

NIA, talis erat virgo Clara, quæ duos de triginta annis
nos, vt Surius memorat, continenter diris morbo

afflictata & flagellata est, nec tamen vniquam morbo
conquesta traditur. Quin etiam in postrema infirmitate,

quæ fuit tam molesta & grauis, vt septem
decim diebus ne buccellam quidem trahere

stomachum potuerit, cum eam Reginaldus Corderius
fessarius solaretur, & ad tolerantiam in diuturno

morbi martyrio cohortaretur, respondit: *Ex gratia
Domini nostri IESV CHRISTI gratiam per seruum meum*

*Franciscum cognoui, nulla mihi infirmitas dira visæ fuit,
nulla pœna molesta, nulla pœnitentia onerosa. Vere me*

astica Febronia venerabilis Anna à IESV fuit, sancti
marris Teresiæ digna proles, nota satis in Hispania

Gallia, & Belgio, morbis ita vexata, ita dolentibus
afflicta

*Extrema
verba mo-
rientis.*

afflictata, ut crebro diceret: *In securum Purgatorium
vitam me Deus deduceret!* Scripsit illa, & simul se-
ipsam descripsit in Epistola ad Episcopum Cordu-
bensem. *Nunc, inquit, extremos patior dolores, & mi-
ror posse me ita vivere. Nec stare, nec iacere licet, sed repo-
instar serpentis. Semper ardeo, & in media & rigida hie-
me tota comburor. Flagellata undique sum, & undique
torqueor podraga, chiragra, hydrope, paralyti, quæ per to-
tum pertinet corpus, nec lingua parcit.* Hoc FEBRONIAE,
hoc Annæ laborantis martyrium. Didicit ex iis, quæ
passa est, Anna, *Aut mori, aut pati, quemadmodum
mater & virgo Teresia virginem quoque & venera-
bilem matrem Annam edocuit.*

Leuamen columbæ gementis in labore
& morbo.

VIta humana similis FEBRONIAE est, dum a-
cerbis morbis pulsatur, febribus vritur, & di-
ris doloribus cruciatur. Hanc viuendi rationem a-
pud Euam omnes mortales inuenimus. Apud MA-
RIAM alia methodus viuendi est, quam quærimus,
dum salutamus: *Salue Regina, Mater misericordie, vita.*
Hæc quidem vita erat, quam pro Adalberto filio,
glorioso postea Martyre, cum puer iam deploratus
ex ardentibus febribus esset, parentes religiosi po-
stularunt.

ftularunt. Referente enim Surio mense Aprilis, vni-
 nimiter orarunt: *Non nobis Domina, non nobis
 puer iste, sed clericus in Dei matris honorem portat
 tuum.* Conualuit puer, cui vita & anima semper
 go MARIA fuit. Expendit hunc vitæ titulum in
 Meditationibus Bernardus æger & semper infirmus.
*Nos miseri tecum de cetero consolemur, tecum amodo
 mina habitemus, te mentis visceribus amplectamur,
 tu es vita. Vita verò, quæ mortem superbie humiliauit
 & nobis vitam gratiæ impetraſti. O certè vita amanda
 & desiderabilis, vita delectabilis! O vita, quæ nos
 vaticum. tuos celestibus alimentis!* Hæc alimenta Eucharistiæ
 hæc vitalia & immortalia sunt pabula, quæ or-
 laboranti & ægrotanti Regina gloriosa, vt si vult
 velit homo, qui acutis morbis tangitur & verberatur,
 ardet & vritur febribus, recurrat ad Eucharisti-
 ftiam, ex qua vitam æternam hauriat: *Qui manducauit
 hunc panem, viuet in æternum.*

Ioan. 6,
 59.

Appareat speculum clausæ virginitatis & int-
 mitatis BLANDINA.